lips. pag. 9-10 dup. Nr 186 al anului

Anul al 56-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In Romînia 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 207 Luni 31 Iulie 1939
14 Pagini

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIV. AL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Marasm pe[illegible]c

Nevoia de odihnă şi de întremare, şi dela un timp excesul de sgomot împrăştie vara mase de toate categoriile la munte, la câmp, la mare.

Desigur că mulţumirea este ceva relativ. Ea depinde de raportul dintre pretenţii şi satisfacţii. Cu cât cele dintâi sunt mai mari, cu atât cele din urmă sunt mai mici.

Este foarte greu ca într'o localitate să se găsească şi aer bun, şi ape curative, şi confort modern, şi eftinătatea dorită. Când ea întruneşte unele din aceste condiţiuni, se poate vorbi de o mulţumire aproximativă.

Dacă însă aer bun şi ape tămăduitoare se găsesc în nenumărate locuri în ţara noastră, dacă confortul progresează, deşi prea încet, în majoritatea staţiunilor balneo-climatice, eftinătatea nu este întâlnită decât în mod excepţional şi numai în localităţile cele mai puţin desvoltate din celelalte puncte de vedere.

Este adevărat că stăvilirea scumpetei excesive, cu atât mai apăsătoare cu cât sunt mai reduse resursele marei majorităţi a vilegiaturiştilor, nu este o problemă uşoară.

Ea implică prelungirea sezonului prin extinderea vacanţelor la cel puţin patru luni; generalizarea celui de iarnă ori unde este posibil; procurarea de capitaluri cu procente modeste pentru construcţiuni destinate adăpostului, alimentaţiei, distracţiei; raţionarea chiriilor întreprinderilor de acest fel; suprimarea intermediarilor între p[illegible]mercianţi; [illegible]itelor în trime[illegible]entru exploata[illegible]localităţi; ap[illegible]cepţie şi fără in[illegible]epselor prevăz[illegible]speculanţilor, a[illegible]or ner[illegible]ie ar spori în raport cu p[illegible]nirile acordate.

Măsurile luate periodic şi parţial pentru înfrânarea efectelor, fără a se preveni cauzele, nu pot să dea decât rezultate aleatorii, nu pot reduce cu nimic nemulţumirile cronice ale vizitatorilor. Ceeace este şi mai important, acea ineficacitate, departe de a spori capacitatea de atracţiune a multor staţiuni, o menţine pe loc, dacă nu chiar determină regresări, cu atât mai regretabile, cu cât se resfrâng asupra celor mai binecuvântate.

Dacă sforţările izolate în timp şi în spaţiu ar fi coordonate odată şi bine de către toţi factorii îndreptăţiţi să coopereze la găsirea soluţiunilor indispensabile progresului staţiunilor noastre balneo-climatice, să se preocupe în mod egal de interesele acestora, de interesele elementelor ce contribuesc la funcţionarea lor, de nevoile şi mijloacele populaţiei atrase din toate părţile ţării; dacă s'ar pătrunde toate cauzele scumpetei crescânde şi dacă s'ar purcede în mod hotărît la înlăturarea lor, cu siguranţă că s'ar putea ajunge la suprimarea acelui marasm ce se repetă în fiecare an la aceeaşi epocă.

„LA MASĂ" — SCHWEITZER-CUMPĂNA

Pleacă tineretul in ţară

de AL. GREGORIAN

Peste câteva zile vor porni să-şi facă stagiul obligatoriu primii patru mii de absolvenţi şi licenţiaţi ai universităţilor româneşti, care vin sub prevederile nouei l[illegible]a Serviciului Social. După ce vor fi iniţiaţi vreme de o lună în şcoalele de echipieri care vor funcţiona de fiecare ţinut câte două, tinerii titraţi organizaţi pe echipe, vor fi trimişi să lucreze în plăşile model din ţară, anume alese pentru această mare experienţă de început, de către Institutul Social. Stagiul va dura în total trei luni. In acest timp, echipierii vor executa lucrări practice de interes obştesc. Vor ridica şi întemeia cămine culturale; vor începe zidiri şi reparaţiuni de biserici, de şcoale, dispensare, băi şi drumuri; vor porni să facă lucrări de electrificare a satelor, irigaţii, îndiguiri şi fântâni; vor începe o largă acţiune sanitară curativă şi preventivă pentru combaterea bolilor sociale; acţiuni de organizare a economiei rurale în jurul cooperativei sătesti, de stârpire a analfabetismului, de organizare raţională a timpului liber de peste an în sensul creării unei industrii ţărăneşti, de combatere a alcoolismului şi sectelor, de a învăţa pe ţăran să se hrănească şi să-şi crească pruncii, să-şi păstreze portul şi datinile, etc. Coclaurile ţării vor fi împânzite aşa dar de o adevărată armată de cărturari, de energii gata să se încindă la muncă şi să-şi toarne elanul în faptă trainică pentru satul românesc.

Câmpul de activitate e întins şi plin de greutăţi, căci nevoile ţărănimii noastre sunt multe şi de tot soiul. Imprejurările istorice, şi lipsa unei bune îndrumări au lăsat ca astăzi să fie foarte mult de făcut. In domeniul economiei, al vieţii morale, al sănătăţii fizice, ori unde ne aruncăm privirile găsim aceeaşi stare de lucruri întristătoare, aceleaşi vraişti care cer sforţări uriaşe şi susţinute, mobilizări generale de forţe, pentru ca să putem face faţă tuturor cerinţelor şi realităţilor sociale româneşti.

De sigur, nu e acum timpul recriminărilor şi nici nu putem pretinde ca totul să se îndrepte dintr'odată, ca sub o baghetă magică. Ceeace au făcut sau n'au putut face generaţiile trecute trebue primit aşa cum se găseşte, iar ceeace râvneşte să înfăptuiască tineretul de astăzi trebue să găsească în noi toată înţelegerea şi încurajarea de cuviinţă, fără pesimism şi fără aşteptări exagerate. Căci pentru executarea unui program de ridicare a ţării se cer mijloace

(Continuare in pag. 2-a)

M. S. Regele Carol şi Marele Voevod Mihai au sosit la Istanbul

Istanbul, 28 (Rador). — M. S. Mihai, Marele Voevod de Alba Iulia, a sosit, Joi, la Istanbul, venind din străinătate. Măria Sa s'a îmbarcat imediat pe yachtul M. S. Luceafărul, cu care M. S. Regele Carol II a sosit, în cursul zilei de Joi, dela Constanţa.

Alunecări de teren in jud. Buzău

Buzău, 28 Iulie

La punctul Poiana Colţ, din regiunea muntoasă, deplasările de terenuri continuă.

Eri s'a produs o nouă deplasare de teren pe o întindere de o sută metri, închizând drumurile comunelor Poiana Colţ, Colţei de Sus, Lupoaia, Mărgineanca şi Lungeni.

La faţa locului s'au dus căpitanul Popov dela legiunea de jandarmi, care a luat măsurile impuse de împrejurări.

Echipe de muncitori lucrează la deblocarea drumului spre comunele de mai sus şi a şoselei naţionale.

Adăposturi contra atacurilor aeriene

Regele Angliei vizitează adăposturile contra atacurilor aeriene din regiunile industriale ale Angliei

GESTUL STATELOR-UNITE

Denunţarea de către Statele Unite a tratatului comercial cu Japonia a produs, cum era şi firesc, senzaţie. Se poate spune chiar: senzaţie mondială.

Desigur nu e vorba de o simplă denunţare a unui tratat comercial oarecare între două state, care ar putea avea, pe un timp mai mult sau mai puţin îndelungat, consecinţe trecătoare pentru una sau pentru ambele părţi. Prin hotărîrea luată, Statele Unite au fixat o dată, în raporturile lor cu Japonia, dată care poate fi — şi e probabil că va fi — un punct de plecare al unei noui atitudini politice faţă de Japonia şi de acţiunea ei războinică, politică şi economică în China.

Tratatul denunţat datează din 1911. El asigura Japoniei o piaţă de aprovizionare în deosebi în materii prime şi în armament, atât de necesare astăzi armatei japoneze. Prin clauza naţiunei cele mai favorizate, statul nipon beneficia de condiţiuni speciale pentru toate aprovizionările ei din Statele Unite. Ţinând seama de acest fapt şi de considerarea că două treimi din importul japonez se face din Anglia şi din Statele Unite, se poate vedea ce însemnătate are pentru Japonia hotărîrea, la care nu se aştepta, a Statelor Unite.

Ce a putut determina pe preşedintele Roosevelt să ia această atitudine?

Pentru a-l înţelege trebue să privim faptul din mai multe puncte de vedere.

In primul rând este o consideraţie de ordin politic.

Intr'adevăr Statele Unite, cu toată rezerva aparentă pe care au păstrat-o până acum faţă de acţiunea Japoniei în China, au lăsat totuşi să se întrevadă neliniştea lor cu privire la intenţiunile Japoniei.

Interesele Statelor Unite în China pe deoparte, iar pe de alta o extindere a dominaţiunei japoneze şi o creştere a puterei ei într'o măsură care ar putea deveni primejdioasă, au determinat, mai ales în ultimul timp, cea mai strictă observaţie din partea conducătorilor republicei trans-oceanice. Această atenţiune creştea pe măsură ce acţiunea japoneză devenea mai intensă şi, cu toată dorinţa ce o aveau Statele Unite, de a păstra o strictă neutralitate faţă de conflictul japono-chinez, era evident că îngrijorarea lor se mărea în raport direct cu manifestările cuceritoare ale Japoniei şi cu atitudinea ei faţă de drepturile puterilor străine în China.

Ţinând deci seama de aceste consideraţiuni, nu încape îndoială că, prin denunţarea tratatului comercial, Statele Unite au urmărit şi o manifestare cu efect politic. Iar faptul că denunţarea s'a produs în timpul negocierilor anglo-japoneze, subliniază şi mai mult caracterul politic al gestului american, care, incontestabil întăreşte poziţia Marei Britanii faţă de Japonia. Denunţarea apare astfel şi ca o manifestare de solidaritate faţă de politica Angliei în China.

Din punct de vedere politic deci denunţarea tratatului din 1911 poate fi considerat ca un avertisment dat de Statele Unite Japoniei, ca preludiul aplicărei unor sancţiuni în cazul când Japonia ar persista într'o atitudine considerată la Washington contrarie intereselor americane. Şi aceste sancţiuni, dacă se ţine seamă de nevoile actuale ale Japoniei angajată într'un război care nu se apropie de sfârşit, pot pune Japonia într'o situaţie foarte grea. Nu trebue să se uite deasemenea că prin acordul încheiat între Marea Britanie şi Japonia, cea dintâi n'a recunoscut starea de fapt actuală din China ca definitivă ci numai ca limitată la durata ostilităţilor şi că d. Chamberlain a declarat categoric că politica Marei Britanii în China nu va fi modificată. Aşa fiind, Japonia, dacă va voi să reia raporturile ei comerciale cu Statele Unite, va trebui, sub ameninţarea de a nu se mai putea aproviziona şi de a suferi în fapt dăunătoare sancţiuni economice, să precizeze în mod clar intenţiunile ei viitoare şi să dea asigurările ce i se vor cere de Statele Unite şi de Marea Britanie.

Dar, în afară de aceste consideraţiuni de ordin politic, sunt şi consideraţiuni de securitate care determină atitudinea hotărîtă pe care au luat-o Statele Unite.

Intr'adevăr marea republică americană are de veghiat atât la oceanul Atlantic cât şi la cel Pacific.

Solidaritatea cu Anglia l-au uşurat grija Atlanticului întrucât puternica flotă britanică poate îndeplini acest rol. Aceasta e explicaţia că în timpul din urmă flota americană a trecut în Pacific, încrezătoare în vigilenţa flotei britanice în apele Atlanticului. Dar, după cum de altfel am mai arătat în ziarul nostru, depărtarea bazelor navale americane de centrele de acţiune japoneză este atât de mare, încât o acţiune a flotei Statelor Unite într'un caz de nevoe, ar fi nu numai anevoioasă, dar aproape imposibilă. Este deci evident că apreciind această situaţie, prudenţa obligă Statele Unite să preîntâmpine o asemenea eventualitate prin măsuri de alt ordin care să îngreuneze cât mai mult acţiunea Japoniei în China. Impiedicarea aprovizionărei cu materiile prime, cu armament, cu avioane, etc. ar grăbi ivirea greutăţilor pentru armatele japoneze.

O a treia consideraţie, aceasta de ordin psihologic, care joacă şi ea, desigur, un rol în atitudinea Americei faţă de Japonia, este tradiţionala lipsă de simpatie a americanilor faţă de oamenii de culoare. Firesc gradul de civilizaţie al Statelor Unite nu îngăduie politicei lor o atitudine făţiş ostilă numai din cauza acestui considerent psihologic. Dar atunci când alte motive care ating interese reale se ivesc, se deşteaptă şi acest sentiment şi el contribue la grăbirea hotărîrilor.

Privită sub aceste diferite aspecte, denunţarea tratatului comercial americano-japonez capătă o importanţă politică deosebită pe care de altfel o relevă presa mondială şi care nu este desconsiderată nici la Tokio.

——xXO●OXx——

Candidează

preşedintele Roosevelt pentru a treia oară?

Washington, 28 (Rador). — **Intrebat de ziarişti asupra momentului când ar urma să facă o declaraţie cu privire la eventuala sa candidatură la al treilea mandat prezidenţial, preşedintele Roosevelt a refuzat să răspundă.**

Dizolvarea

asociaţiei tirolezilor din sud

Viena, 28 (Rador). — **Ziarul oficial „Wiener Zeitung" publică o ordonanţă prin care se dizolvă Asociaţia tirolezilor din sud cari s'au stabilit la Innsbruck.**

Bunurile asociaţiei au fost confiscate.

——oxO❖Oxo——

D. Robert Hudson, ministrul comerţului englez, a cărui întrevedere cu d. Wohltat, directorul ministerial german, a produs atâta vâlvă.

——xXO●OXx——

Sporirea

schimburilor comerciale intre Germania şi Japonia

Berlin, 28 (Rador). — **Un tratat comercial şi de plăţi a fost semnat, Vineri, între Reich şi Japonia.**

Tratatul prevede sporirea considerabilă a schimburilor comerciale dintre cele două ţări şi va intra în vigoare la 1 Octombrie.

SCRISORI DIN LONDRA

TREI PUNCTE LĂMURITE

de AUGUR

Londra, 26 Iulie

Primele zile ale acestei săptămâni ne-au adus lămurirea a trei puncte interesante. 1) politica britanică în extremul Orient, 2) atitudinea guvernului faţă de teroriştii irlandezi şi 3) zvonurile cari circulau cu privire la un pretins proect pentru o înţelegere cu Germania.

In ce priveşte politica Marei Britanii în China declaraţiile d-lui Chamberlain în Camera Comunelor, dovedesc că guvernul e decis să nu permită ca o ceartă cu Japonia să-i întoarcă atenţia dela evenimentele depe teatrul principal, adică din Europa. Această ţară adoptă deci faţă de provocările politicii japoneze, o atitudine care s'ar putea califica de timidă, dacă adevăratul motiv al unei astfel de moderaţii n'ar fi perfect lămurit. Credem că în unele capitale depe continent, unde lumea spera să vadă Marea Britanie pornită într'o aventură îndepărtată, ştirea despre o destindere la Tokio nu pricinueşte nici-o plăcere.

In ce priveşte tactica adoptată faţă de teroriştii irlandezi, ceeace am prezis e pe cale de a se realiza. Guvernul cere parlamentului puteri întinse pentru poliţie. E vorba de a i se da posibilitatea de a opri intrarea în regatul unit oricărui irlandez bănuit că face parte dintr'o organizaţie pornită spre violenţă. Cât priveşte pe acei cari domiciliază în această ţară, poliţia trebue să aibă dreptul să-i supuie unei supravegheri severe, şi chiar să-i expulzeze printr'un simplu mandat administrativ. Pentru acei cari cunosc respectul cu care sunt tratate drepturile oricărui individ, în Marea Britanie aceste puteri cerute pentru poliţie arată în mod limpede voinţa nestrămutată a guvernului, — aprobată de opinia publică, — de a reprima cu cea mai mare severitate manoperile teroriştilor irlandezi.

Opinia publică susţine în unanimitate politica de represiune împotriva teroriştilor, nu numai fiindcă aceste atentate o indignează, dar şi fiind că ea vede mâna străinilor în această campanie împotriva securităţii britanice. Dealtminteri, Sir Samuel Hoare, ministrul de interne, a declarat în Camera Comunelor că izvoarele străine de unde provin fondurile teroriştilor sunt cunoscute de autorităţile britanice. Vom adăuga în ce ne priveşte, că strânsa colaborare ce există între guvernul Statelor Unite şi al acestei ţări, a uşurat sarcina anchetatorilor britanici. Ei au descoperit repede metoda transferului banilor în Statele Unite,

(Continuare in pag. 2-a)

Avioanele de bombardament engleze sburând deasupra Parisului

Tramvaiul nr. 6

de RADU D. ROSETTI

Pentru înlesnirea circulaţiei, cu începere de mâine, tramvaiul nr. 6, al cărui cap de linie era la începutul străzii Sf. Ionică, se va opri pe strada General Budişteanu, întorcând spre gara de Nord în strada Banului.

O simplă informaţie banală, care n'a emoţionat prea mult decât pe negustorii de prin partea locului, pentru că dacă cei din preajma catedralei Sf. Iosif îşi vor vedea treburile sporite, cei din josul teatrului Naţional vor avea p a g u b e însemnate, fiindcă ne putem uşor închipui ce dever se face la capătul unei linii de tramvai.

In aşteptarea vehiculului care întârzie totdeauna,

Toate trec pe lumea asta,
Numai tramvaiul nu trece!

unii răsfoiau câte-o carte la anticarul din colţ, cumpărând-o la iuţeală, alţii se aprovizionau cu ţigări la tutungiul de alături, alţii intrau să-şi bucure familia cu câte-o prăjitură dela cofetăria din faţă, însfârşit — aceştia erau cei mai mulţi — se repezeau să-şi stingă setea la berăria de peste drum.

Pierduţi de-acum aceşti clienţi suplimentari, cari se adăogau celorlalţi, despărţire care va avea de efect şi scăderea chiriilor de prin partea locului, deoarece oamenii îşi făcuseră socotelile, când dăduseră cât ceruseră proprietarii imobilelor, contând şi pe tramvaiul nr. 6.

Dar, dacă din punct de vedere economic, ştirea n'a întristat decât pe proprietarii pomeniţi mai sus, în ce mă priveşte, dispariţia tramvaiului din [illegible] cât datoria cronicarului dat o melancolie nebănuită, hotărîrea S. T. B.-ului lovindu-mă drept în inimă.

Judecaţi şi d-voastră: să auzi hodorogeala popularului vehicul, în dreptul ferestrelor tale, mai mult de o jumătate de secol — treizeci şi trei de ani în aceeaşi casă şi restul locatar în diferite imobile din aceeaşi mahala — (Am scris *mahala* şi mi se pare că cuvântul nu corespunde înţelesului, Să zic *despărţire*, cum se exprima Ipingescu lui Carageale, să întrebuinţez franţuzescu *cartier*, *sectorul* poştal sau poliţienescul *Circa I.* prescurtare dela *Circumscripţie*? Poate că ar fi bine aleasă şi *parohia*, fiind vorba de străzi de lângă aceeaşi biserică? In definitiv, chestia neologismelor e specialitatea amicului Pisani; şi până la Septembrie putem să mai facem câte-o greşală, că dumnealui e acum în vacanţă) — să auzi din acelaş loc sgomotul de mai bine de-o jumătate de secol, şi deodată, pe lângă ce-a fost, liniste aproape ca de mormânt.

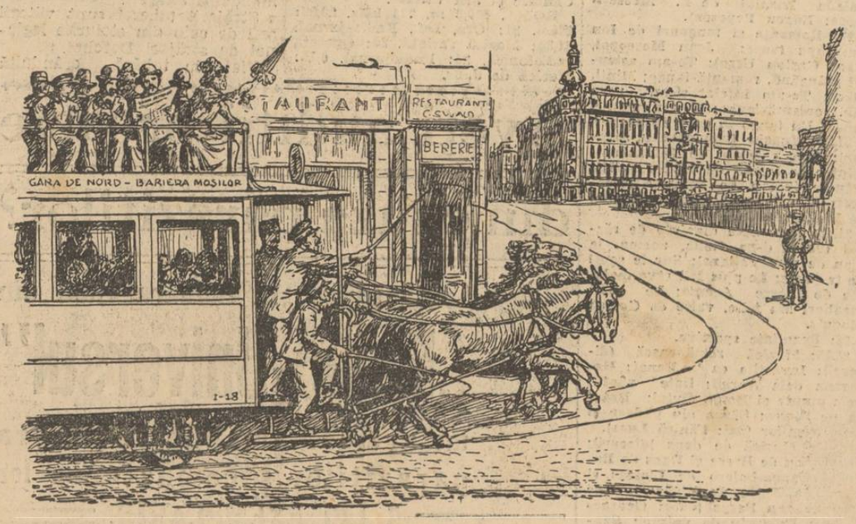

este să fie obiectiv, trebue să recunosc, că evenimentul mi-a adus şi o binefacere: pot însfârşit să aud aparatul meu de radio, fără paraziţi, dela început şi până la terminarea emisiunii (*Iţi Radio Bucureşti... „sanatate"*) — dar, încolo, numai păreri de rău.

Ca totdeauna, de-abia la despărţire preţuieşti ce-ai pierdut. Mă uit dealungul şinelor goale, şi-mi dau seama că pe luciul lor nu s'a dus numai un vagon de tramvai, ci odată cu el aproape toată viaţa mea.

Tramvaiul nr. 1! — aşa-i zicea pe vremuri celui devenit nr. 6, primul din România, care pleca dela gara Târgovişiei, cum se numea odinioară staţia noastră centrală şi străbătând calea Griviţei, strada Manea Brutaru, strada Câmpineanu, strada Regală şi strada Colţii, pe lângă Turnul ei respectiv, luând-o pe calea Moşilor, se oprea unde începea târgul. Şi tot acest drum lung, cu 25 de bani! Unde mai pui că puteai să te urci sau să te cobori când şi unde doreai! Vai de coastele bieţilor cai ce păţeau! E drept că nu exista încă Societatea pentru protectia animalelor.

Pe atunci, odată pe an, era în floare hârmălaia din câmpul lui Eliad, desfiinţată din ce în ce de Luna Bucureştilor. Când se'ntorceau cetăţenii Capitalei cu moşteniторii lor dela târg, ştiau toţi trecătorii de unde veneau. Ţâncii suflau în băşici cu muzicuţe (*Uite-te, uite-te, uite-teeeee!..*); cei mai mari, cu câte-un fes de hârtie în cap, scoteau sunete stridente din fluere; alţii urlau din surle sau băteau în tobe, să le rupă, fiecare cu câte-un balon la butonieră, — toţi muşcând, să crezi că n'au mâncat de-o săptămână, din legendara turtă dulce.

Intreaga scenă pitorească nu se petrecea în tramvai, ci deasupra lui, unde taxa era mai mică, pe-o bancă lungă fixată deasupra vagonului, botezată pompos *Imperială*, la care ajungeai urcându-te pe-o scăriţă întortochiată.

Tramvaiul nr. 1! A dispărut ca

(Continuare in pag. 2-a)